

SERÉ BREU

Totes les opcions de Rajoy són bones

Jordi Graupera

Barcelona. Dimecres, 11 d'octubre de 2017

10 minuts

1. La mediació no existeix

Les mateixes trucades que el govern de Puigdemont va rebre, les deu estar rebent el de Mariano Rajoy i amb exactament el mateix contingut: si no fas res irreversible, estarem amb tu. És natural: la comunitat internacional i en particular la UE i els EUA no tenen cap interès a tenir una crisi —una altra— al fràgil sud d'Europa (tampoc no el volen massa fort, tot sigui dit: el volen subsidiari). Aquesta crisi es pot dir independència de Catalunya o repressió salvatge de Madrid. Si cap dels dos fa un gest irreversible, la situació es pot partir en trossos petits que es deixen gestionar lentament i un per un, sense entrar en el fons de la qüestió ni en el problema gros. En cas d'extrema necessitat, podria haver-hi disposició a participar d'una negociació per imposar una tercera via, que a Madrid es ven com un increment de l'autonomia existent per calmar els ànims (i que té molt de marge gràcies a la recentralització d'aquests anys), i a Barcelona com fins i tot un Estat

lliure associat. Però la mediació internacional és com el referèndum acordat o les estructures d'Estat, el pretext perfecte per dilatar els temps i no fer res, que atrapa electors i polítics de bona fe perquè juga amb les seves pors.

2. Si Rajoy no fa res

La suspensió de la declaració deixa a Rajoy dues menes d'opcions: les que s'engloben sota el paraigua "no fer res" i les que s'engloben sota el paraigua "fer alguna cosa". Si Rajoy no fa res, la situació es degrada a poc a poc, els processos judicials continuen el seu curs, es pot modular l'aparell judicial per tal que els càstigs siguin graduals i per separat. La famosa frase de Benjamin Franklin durant la revolució americana "*we shall hang together or we shall hang separately*" és un joc de paraules entre "*hang together*" (mantenir-se junts) i "*hang separately*" (penjar per separat). Resumeix bé el que aquesta opció ofereix a Rajoy: penjar-los per separat.

Rere la suspensió de la declaració hi ha la fantasia colauista que diu que si frenes no et castigaran tant, argument que han volgut fer-se seu alguns dels nostres líders com un clau ardent. Si ens portem bé es portaran bé és el cor de l'autonomisme i la raó última del seu fracàs, i de la cultura de control social que campa per tot l'escenari català. "Som catalans", em va dir un representant legítim del poble de Catalunya. Volia dir: "d'on no n'hi ha no en raja" tant com "som uns gossos apallissats". Bé, els catalans, quan planten cara a l'Estat i no se'n surten, acaben a la presó o en la mort civil, depenent de què convingui més a la unitat d'Espanya. És

raonable preguntar-se si algú ha arribat a un acord per rebaixar penes o inhabilitacions, i converses sempre n'hi ha hagut. La qüestió és la mateixa: quines garanties tens que algú té cap necessitat de complir els acords?

**Els catalans, quan
planten cara a
l'Estat i no se'n
surten, acaben a la
presó o en la mort
civil, depenent de
què convingui més a
la unitat d'Espanya**

Rere la suspensió de la declaració hi ha també l'argument que la comunitat internacional demanava un gest de bona voluntat negociadora que consistís a no posar cap condició al diàleg, incloent la no-independència. I que això ens dona credibilitat i la raó quan Espanya decideixi no negociar.

Ens han pres el número. En la mesura que Rajoy no s'excedeixi, traduir això en una suspensió els allibera d'haver de fer-hi res. Les dues úniques coses que són exigibles a la comunitat internacional són que reconegui Catalunya quan Catalunya hagi demostrat que és un Estat de fet, i que si Espanya traspassa els límits de la violència, hi intervinguin amb els instruments que tinguin a mà. Tractar-la com a part de les negociacions fent concessions d'entrada quan encara no ha entrat a les negociacions ni té cap obligació de fer-ho, és estalviar-li la negociació sencera. Ja té el que vol. Asseient-se, només hi pot perdre. Altres canals diplomàtics han fet córrer

l'amenaça contrària: que es deixaria via lliure a Espanya per frenar una independència tan precipitada i fràgil. És el pal i la pastanaga: ni es poden permetre complir aquesta amenaça ni poden assegurar el que prometen, sobretot si ja tenen el que volien.

3. La clàusula suspensiva

Si calia enviar un missatge d'aquesta mena, la càrrega de la prova havia de ser per la negociació. Això és, en lloc de dir: "suspend la declaració a l'espera de diàleg", que només t'afebleix i et fa perdre credibilitat de fons, pots arribar a dir, com a màxim, que si Espanya s'asseu a dialogar, mentre durin les negociacions, suspens les mesures concretes que es deriven de la declaració. Suposant que Espanya s'assegui o que Europa s'assegui, la declaració està en suspens. Aquesta és [la proposta que en Carles Boix](#) i jo mateix vam fer arribar en públic i en privat a qui pren les decisions. Amb un però: aquesta clàusula és innecessària i perjudicial, perquè és implícita. Si Espanya s'asseu a negociar o Europa s'asseu a negociar, cosa que només passaria si es declara la independència, i encara, es pot frenar el procés d'implementació de la declaració, però ho han de demanar i ha de ser a canvi d'algunes garanties en la negociació. Has de deixar espai perquè puguin demanar alguna cosa grossa i que tu puguis negociar-la; si no, a banda de tractar-los de salvatges, els deixes el camp perquè demanin una altra cosa, per exemple: que l'anul·lis i si de cas, ja la tornaràs a fer. Però si hi havia d'haver clàusula, ha de ser de tal manera que la càrrega de començar negociacions sigui per a l'altre, que és el

responsable de la repressió i del control policial.

La suspensió d'ahir, almenys per part d'alguns, era una manera de demanar la tercera via, ni que sigui per tornar a la fase anterior a la recentralització

Tot això són fantasies, a hores d'ara. La veritat és que la idea de la suspensió la van comprar el PDeCAT, ERC i la CUP el dilluns a la nit. Les corredisses d'ahir al Parlament van ser perquè encara es volia rebaixar més la cosa traient la declaració del ple i del diari de sessions, i el màxim que part d'ERC, la CUP, Demòcrates i pressions de fora van aconseguir va ser la signatura al pati de llums. Això demostra que quan et vens allò essencial, ja no hi ha límit. Qualsevol instrument que ofereixis per solucionar una oposició —com la clàusula suspensiva— serà utilitzat en contra teva i explotat fins a desarticlar la força de cada acció política.

4. No es pot

La suspensió també beu de la idea que la independència no és possible perquè no estem preparats. Algú hauria de donar explicacions sobre els 7 anys de construcció de les estructures d'Estat, l'absència de les quals és avui esgrimida, pels mateixos que les van prometre, com a argument per al “no podem”. A banda que sense declaració no pots fer estructures d'Estat, la suspensió no soluciona aquest problema perquè la Generalitat està intervinguda i cada dia que passa és més

feble com a institució. Si és cert que “no podem”, cada dia podem menys. Això indica que la suspensió d’ahir, almenys per part d’alguns, era una manera de demanar la tercera via, ni que sigui per tornar a la fase anterior a la recentralització. Les reaccions a l’anunci d’exploració de la reforma constitucional ja indiquen que és així.

Sortirà la gent a defensar les institucions catalanes si aquestes són reprimides? Quants en sortiran?

El darrer argument rere la suspensió és la por a la ulsterització de Catalunya. Per això aquests dies s’ha insistit tan poc en la victòria real de l’1 d’octubre, que és la conquesta efectiva del dret a l’autodeterminació i l’expulsió de les forces de l’Estat, que el resultat ni apareix en la declaració del pati de llums. En canvi, s’ha insistit en la violència, en el poder de veto de les manifestacions unionistes, i en la pressió de les empreses i els sectors econòmics regulats pel govern de Madrid. En resum: s’ha buidat de poder l’articulació política del sobiranisme, malgrat el cost que va pagar per guanyar-se’l, i s’ha omplert l’abstenció, les manifestacions i els bancs de poder de veto.

El problema és que això no evita la violència social sinó que la incentiva. Es legitima el paper de la policia aliada amb part de l’unionisme i l’alliberament de les forces feixistes als carrers de les ciutats, i

es deixa desemparada la gent que ha demostrat estar disposada a resistir pacíficament el control dels drets democràtics. Sortirà la gent a defensar les institucions catalanes si aquestes són reprimides? Quants en sortiran? Només que en surtin 10, ja rebran en nom de tots els altres. Si en surt un milió, què estaran defensant exactament, una suspensió?

5. Si Rajoy fa alguna cosa

L'altra opció per Rajoy és fer alguna cosa. Això va des d'aplicar la repressió més intensa que l'ordenament estirat com un xiclet li permeti a entrar en negociacions formals per reformar la Constitució, reforma que no té cap necessitat de fer arribar a bon port i que té majories i consensos necessaris per fer-la durar i modificar el text de tal manera que el problema de fons no es resolgui, o es resolgui per sempre. Tot i que encarem qualsevol cosa que vingui, inclosa la reforma de la Constitució, sense garanties ni eines de pressió real, els mateixos que van frenar la declaració, per la mateixa lògica, alimentaran ara les esperances de la reforma de la Constitució. Així alimentaran també les seves esperances de salvar-se. És debades. El problema existeix, i cada cop es veurà més clar que ells en són part.

Si Rajoy afegís un increment de la repressió, sigui desarticulant més l'autonomia o per la via judicial, no obtindria cap queixa significativa de ningú, perquè la UE, en aquest context, ja ha decidit tancar files amb Rajoy. Una mica de soroll empàtic, com ja va passar al segle XVIII i el 1939, però ja està.

Per això alhora que Rajoy es fa una foto amb Sánchez en nom de la reforma constitucional, repta els polítics catalans a dir que han declarat la independència com a procediment per activar el 155, que és el que ja passa *de facto*, però ara amb la força del Senat i del PSOE, que fa una setmana no tenia, i amb el silenci obligat de Podemos, que ja només pot cridar a eleccions i mirar de pescar en la repressió, atès que Puigdemont els ha donat la raó.

Si Rajoy afegís un increment de la repressió, no obtindria cap queixa significativa de ningú, perquè la UE ja ha decidit tancar files amb Rajoy

Suposant que un eventual 155 o similar, fos interpretat pels polítics catalans com el senyal d'aixecar la suspensió, ho farien en un context explícitament hostil de la comunitat internacional i amb les institucions encara més afeblides. També cal ser conscient que la discussió sobre si aixecar la suspensió seria entre exactament les mateixes persones que van acordar fer-la, reunits en les mateixes habitacions, i amb exactament els mateixos arguments. Però amb tot més degradat, internament i externa. I amb el precedent d'haver cedit a totes les pressions. A més, tots hem vist les febleses internes del Govern i del grup parlamentari de JxSí, el xoc d'interessos, i la facilitat amb què es fan presents als mitjans de comunicació, els discursos i els

marcs que augmenten la pressió contra la independència.

6. Un sol escenari per ara

L'únic escenari que se m'acudeix és que alguns diputats sobiranistes convoquin un ple i presentin la declaració del pati de llums a votació. Que el Parlament recuperi el seu poder davant d'una suspensió que se li va "proposar" en el discurs del president, però que no va votar, i que no és d'acord a la llei del Referèndum aprovada al setembre. Si hi ha diputats que la van signar però que no la volen votar, almenys hauran d'oferir un argument i tindrem més cartes sobre la taula. És millor això que no saber res i continuar amb el relat processista que confon totes les posicions com si no hi hagués marge. Però no vull enganyar ningú: el pas d'aixecar la suspensió és només un dels molts que caldria fer i no tinc cap raó per creure que superat aquest pas, els altres siguin superables amb aquesta manera de prendre decisions. Ja portem 10 dies perduts discutint tot això en lloc de preparant la independència. I com més s'allarga, més fàcil és per als que no volen tirar endavant fer valer el pes de no tenir res a punt. Ahir l'entorn d'ERC al Parlament feia tota la cara d'estar derrotat: tota derrota és una lliçó que cal escoltar.

7. Més llarg, més costós

Si, com sembla, tot se'n va a la merda, no s'acaba el país ni la independència es torna impossible, però aquesta generació de polítics i la cultura que han promogut se'n van a la trituradora; pot durar més o menys, però és eixorca i només pot desaparèixer. El problema existeix i a cada

hora que passi es veurà més clar que l'única opció raonable per al sobiranisme era la declaració que demanava la llei del referèndum. Mai amb tanta força, mai tan barata, mai tan legitimada. Entre confiar en l'Estat i les seves amenaces, o confiar en la gent que va protegir les urnes, han triat l'Estat: a contracor, protestant, amb por o amb càlcul, però és el que és. Si algú vol que aquesta història s'expliqui amb noms i cognoms hauria de fer alguna cosa que indiqués que és rellevant qui fa què. El paper dels mitjans, dels líders socials, del poder econòmic i dels partits també va emergint diàfanament i ja no es pot amagar com abans. Des d'una revolta ciutadana fins a un govern de Ciutadans, tot el que no era possible ara ho és. Les forces desfermades a Espanya aquests dies també tindran conseqüències per a tots els espanyols i els seus líders, però si el conflicte és general, ja no cal admetre que Catalunya és una nació, que és el que la violència del dia 1 d'octubre i la derrota de la policia van demostrar. El conflicte no s'ha acabat, s'ha endurit.

OPINIÓ

Les opcions del Govern

Carles Boix**SERÉ BREU**

10 respostes sobre la Declaració d'Independència

Jordi Graupera

MARIANO RAJOY

DECLARACIÓ D'INDEPENDÈNCIA

Les altres notícies

EDITORIAL

Bèlgica trenca el mur

José Antich

OPINIÓ

És l'hora de prendre decisions

Agustí Colomines

Comentaris (100)

Nom Mail

Deixa el teu comentari

No soc un robot reCAPTCHA
Privadesa - Condicions

Enviar

Ordenat per **Més recent**

M. +0| -0

Fa 1 día

Todas esas mentiras. Todos esos insultos: vagos, fachas, atrasados... justo de parte de personas que en muchos de los casos se apellidan Sánchez y son hijos de padres españoles. No puedo entenderlo. Pero quienes compramos vuestros productos somos nosotros. Quienes hemos ayudado a financiar vuestras infraestructuras, quienes consumimos mucha de vuestra producción cultural... no nos merecemos ese odio. Yo ya no sé ni qué decir. Perdonad que haya intervenido. Un saludo.

[Respon](#) | [Denunciar comentari](#)

M +0| -0

Fa 1 día

Esa Constitución será lo que sea, pero es nuestra ley, la de todos. ¿Para qué la firmasteis? Olvidaos de la ley y de la política: ¿A alguno de vosotros se le ocurrió la falta de respeto, la ofensa para el resto de españoles, los muchísimos que os admiramos y apreciamos? De esa ley, imperfecta como es, estamos orgullosos. Nos costó a todos tanto. Siempre os he admirado. Esta vez creo que nos irá a todos mejor si os vais. Si de mí dependiera, así sería. Sin rencor. Solo con indifer

[Respon](#) | [Denunciar comentari](#)

M. +0| -0

Fa 1 día

Estais muy equivocados. No os odiamos, estamos hastiados... hastiados de que si os robamos, hastiados de que cada dos años intentéis llevaros más privilegios que las otras comunidades autónomas, hastiados de que nada os parezca suficiente. Estais equivocados. Si nos preguntaran a muchos, si nos dejaran votar, daríamos el sí, el sí a que os marcharais de una vez. Sin rencores, sin acritud... solo con indiferencia. Nos habéis insultado demasiado, nos habéis perdonado demasiado la vida.

[Respon](#) | [Denunciar comentari](#)

Gerard Suñé

+0| -1

Fa 1 día

Primer el meu reconeixement al Sr. Graupera. Sempre l'escolto i la majoria de vegades estic molt d'acord amb ell. Crec que després de les manifestacions dels dos presidents, els passos lògics poden ser fer una resposta tranquil·la, tornant a oferir dialogar, pero crec que s'ha de fixar un petit període per rebre resposta per part d'Espanya, i de no tenir resposta o tenir una resposta represiva, hem de valorar si estem preparats (Financiera i recaptatòriament, principalment) per aixecar l

[Respon](#) | [Denunciar comentari](#)

Coco

+1| -0

Fa 1 día

En Jordi Graupera a mes de filòsof es un visionari, ens fan falta mes gent amb la seva empenta...

[Respon](#) | [Denunciar comentari](#)

Juan Puyol

+1| -1

Fa 1 día

Bueno, no tiene más que ver los comentarios de una tal Margene, muy prolífica por aquí, para ver el supremacismo y la xenofobia que destilan. Y esto es tremendamente habitual en este digital. Por ejemplo en http://www.elnacional.cat/es/politica/hor-guardia-civil-cataluna_200820_102.html

[Respon](#) | [Denunciar comentari](#)

Ramon

+0| -1

Fa 1 día

Gameover, yo no he dicho ni pienso que los que vivimos en Cataluña seamos una raza superior, porque no es un tema racista, no somos una raza diferente la mayoría venimos de otras partes de España o tenemos familia de fuera, ese discurso que empleas es el discurso del odio que ha calado en el resto de españoles, no es un tema de creerse superiores, en Cataluña la mayoría de personas tenemos otra mentalidad que se opone al resto de España, a veces chocan porque en el resto no nos entienden,

[Respon](#) | [Denunciar comentari](#)

Iscar

+3| -1

Fa 2 dies

No cal Graupera que t'esforcis en les teves consideracions. Si no les fas no et trobare a faltar . A qui si trobo a faltar es en Dedeu . Com es?

[Respon](#) | [Denunciar comentari](#)

---

grocginesta

+3| -2

Fa 2 dies

Des de l'admiració intel·lectual pels seus articles, sr. Graupera, aquest cop he de contrariar la tesi exposada. Què convenia fer? Una proclamació èpica i que en tres dies ens escapessin el Govern? La presència mediàtica de dimarts, ja ha marxat. Però amb la suspensió, la farem tornar en poques setmanes.

[Respon](#) | [Denunciar comentari](#)

Cambio de residencia

+1| -4

Fa 2 dies

Parece que el filósofo Graupera ha cambiado su sede de usa a Barcelona para sus columnas panfletarias tras las críticas recibidas

[Respon](#) | [Denunciar comentari](#)

---

1 2 3 4 5 [SEGÜENT](#)

Amb la col·laboració de:

Qui som

Què fem

On som

Subscriu-te a la newsletter

Escriu-nos

Termes i condicions d'ús

Política de privacitat

Política de cookies